

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/113/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5624201778
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5624201778.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, v právnej veci starostlivosti o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a A. B., nar. XX.XX.XXXX, obe trvale bytom ako matka, v súčasnosti s bydliskom A. XXX, C. D., okres B., zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, deti rodičov: matka E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XX/XX, G., H. B., v súčasnosti s bydliskom A. XXX, C. D., okres B., a otec I. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX, zastúpený: JUDr. Pavol Biroš, advokát, so sídlom Bardejovská 44, Prešov, v konaní o znížení výživného, o odvolaní otca maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9P/57/2024-191 zo dňa 31.01.2025, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9P/57/2024-191 zo dňa 31.01.2025, potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Súd návrh otca na zníženie výživného na maloleté deti A. B., nar. XX. X. XXXX a A. B., nar. X. XX. XXXX zamietla. II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

2. Okresný súd vo veci vykonal dokazovanie „výsluchmi účastníkov - rodičov maloletých detí na pojednávaní 23.9.2024, 2.12.2024, 13.1.2025; listinami v spise, najmä lustráciami účastníkov konania v Registri obyvateľov SR č. I. 6 - 9, lustráciami rodičov maloletých detí v Sociálnej poisťovni č. I. 10 - 11, oznámením zamestnávateľa matky J. J. o mzde č. I. 28, správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok s prílohami č. I. 31 - 33, správou kolízneho opatrovníka o prešetrení pomerov rodičov a maloletých detí zo 17.5.2024 č. I. 36, správou Daňového úradu Prešov o dani z príjmu fyzických osôb - otca maloletých detí za rok 2023 č. I. 42, 56, oznámením zamestnávateľa matky C. nemocnica s poliklinikou A. E. J. C. A. o mzde č. I. 60, správou daňového úradu o daňovom priznaní otca maloletých detí za rok 2023 č. I. 63, výpisom z obchodného registra obchodnej spoločnosti B. K. J. č. I. 64, výpisom zo živnostenského registra otca maloletých detí č. I. 65, výťahami z internetových stránok L. H. J. B. K. J., č. I. 66 - 71, prehľadom príjmov a výdavkov otca spracovaných otcom č. I. 72, výťahom aktualizácie príjmov matky z lustrácie v Sociálnej poisťovni č. I. 77, aktualizáciou príjmov matky od zamestnávateľa M. N. O. J. B. č. I. 82, výpismi z účtu obchodnej spoločnosti B. K. J. č. I. 84 - 95, výpismi z účtu otca maloletých detí č. I. 96 - 143, kópiou daňového priznania k dani z príjmov právnickej osoby za rok 2023 RK K. J. č. I. 144 - 153, kópiou daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2023 - otca maloletých detí č. I. 154 - 163, aktualizáciou výpisu zo živnostenského registra otca maloletých detí č. I. 164, výťahom prehľadu výdavkov a príjmov otca maloletých detí spracovaných otcom maloletých detí č. I. 165, výťahami faktúr - daňových dokladov vystavených obchodnou spoločnosťou B. K. J. č. I. 166 - 171, prehľadom výdavkov matky a maloletých detí spracovaných matkou maloletých detí

č. I. 172, 173, prehľadom nákladov za opravu a údržbu motorového vozidla otca maloletých detí č. I. 181 a obsahom pripojených spisov Okresného súdu Liptovský Mikuláš: Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 10P/50/2019, sp.zn. 9P/18/2021, sp. zn. RK-10P/9/2023 a sp. zn. 9P/50/2024. Súd nevykonal dokazovanie výpismi zo všetkých účtov matky za rok 2023 a od 1.1.2024 do 15.11.2024 (prípadne do 30.11.2024) a dokladmi preukazujúcimi za rok 2023 a 2024 (od 1.1.2024 do 15.11.2024) všetky príjmy matky (okrem mzdy z pracovného pomeru), napr. z prenájmu nehnuteľnosti a výdavky na bývanie matky (napríklad za kúrenie, elektrickú energiu, vodu, plyn, komunálny odpad) a na prenajatú nehnuteľnosť (byt matky); na maloleté deti: napr. stravné v škole, náklady na ubytovanie (internát) školné, cestovné náklady na dochádzanie do a zo školy, voľnočasové aktivity (krúžky), doplatky za zdravotnú starostlivosť (napríklad dokladmi o úhrade, výpismi z účtu). Súd vyššie zvedenú povinnosť uložil matke na návrh otca na pojednávaní 23.9.2024 a v písomnej výzve z 27.9.2024 (č. I. 79) doručenej matke 3.10.2024. Matka bez vážnych dôvodov povinnosť uloženú súdom nespĺnila v určenom termíne do pojednávania 2.12.2024 a ani na nasledovnom pojednávaní 13.1.2024. Ak sa matka nemienila ustanoviť na pojednávanie 13.1.2025, mohla si splniť povinnosť uloženú súdom dorúčením listín, preukazujúcich jej tvrdenia o výške príjmov a výdavkov. Otec navrhol zdokladovanie príjmov a výdavkov matky a maloletých detí. Neuspokojil sa s tvrdením matky o jej príjmoch a výdavkoch. Na pojednávaní 13.1.2025 otec upustil od vykonania dokazovania listinami preukazujúcimi príjmy a výdavky matky a maloletých detí. Ku dňu pojednávania 13.1.2024 súd vyhodnotil, že má dostatok dôkazov na zistenie skutočného stavu veci (Čl. 6, 10 CMP) a ďalšie odročovanie pojednávania by bolo v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti (Čl. 12 CMP).“

3. Okresný súd s poukazom na § 62 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ďalej iba („ZR“), § 75 ZR, § 78 ods. 6 ZR, § 6 ods. 10 zák. č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov a vykonané dokazovanie rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti jeho rozhodnutia. Predmetom konania bolo rozhodovanie o zmene výšky vyživovacej povinnosti, na návrh otca na zníženie výživného. Dôvodom na zníženie výživného (zmenu výšky výživného) je preukázanie podstatnej zmeny okolností na strane rodičov alebo maloletých detí, ktoré odôvodňuje zníženie výživného. Otec tvrdil podstatnú zmenu pomerov na jeho strane.

4. Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok zo dňa 25.5.2023 č. k. 10P/9/2023-102 bola otcovi maloletých detí uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého A. B. vo výške 320 eur mesačne a maloletej A. B. vo výške 280 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí, počnúc od 4.4.2023. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 24.6.2023. V čase rozhodovania súdu žil otec maloletých detí v Austrálii, kde dosahoval čistý priemerný mesačný príjem 5.281,91 eur. Otec mal (má) s manželkou J. B. spoločné dieťa P. B., nar. XXXX. Náklady na bývanie v Austrálii mu hradil zamestnávateľ. Na Slovensku bol vlastníkom rodinného domu a pozemkov, ktoré kúpil začiatkom roku 2023. Predal byt, v ktorom býval, za sumu 180.000 eur, z ktorých prostriedkov kúpil pozemok na výstavbu rodinného domu. Okresný súd zistil z listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie a obec B., že otec maloletých detí pred odletom do Austrálie kúpil do svojho výlučného vlastníctva rodinný dom a pozemky. V čase rozhodovania súdu bola matka maloletých detí na rodičovskej dovolenke s rodičovským príspevkom 412,60 eur mesačne a poberala prídavky na tri deti spolu 180 eur. Matka mala príjem z prenájmu bytu v jej výlučnom vlastníctve vo výške 400 eur mesačne. Na výživu maloletého I. B., narodeného v roku 2021 prispieval jeho otec 150 eur mesačne na základe rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 2P/4/2022. Matka bola spoluvlastníčkou rodinného domu v G.. Matka tvrdila náklady na bývanie 200 eur mesačne a žila s deťmi v rodinnom dome svojej matky.

5. V čase predchádzajúceho rozhodovania súdu (25.5.2023) mal maloletý A. XX rokov a maloleťá A. XX rokov. A. navštevoval 8. ročník základnej školy a A. 4. ročník základnej školy. Matka mala (má) tri vyživovacie povinnosti k maloletými deťom A., A. a I. B. (nar. XXXX). Najmladšie dieťa matky I. B. nie je dieťaťom I. B.. Maloletý A. navštevoval v škole volejbalový krúžok, vo voľnom čase bicykloval a lyžoval. A. navštevovala taekwondo za mesačný poplatok 15 eur, hru na klavír za 10 eur mesačne. Keďže maloleté deti trpeli skoliózou, A. absolvoval rehabilitácie na špecializovanom pracovisku v Q. a mal odporúčené plávanie. A. bola po prekonaní boreliózy sledovaná v infektologickej ambulancii. A. mala zistenú intoleranciu na kravskú bielkovinu. Otec maloletých detí mal (má) tri vyživovacie povinnosti k maloletým deťom A., A. a P. B. (nar. XXXX). Dcéra manželky otca maloletých detí sa starala o maloletú dcéru C..

6. V súčasnosti matka s maloletými deťmi nezmenila bydlisko. Naďalej bývajú v C. D., v dvojposchodovom rodinnom dome vo vlastníctve starej matky maloletých detí (zo strany matky). Pri prešetrení pomerov kolíznym opatrovníkom matka tvrdila, že svojej matke (starej matke detí) prispieva za bývanie po 250 eur mesačne, čo je o 50 eur viac ako v roku 2023. Matka maloletých detí je (rovnako ako v roku 2023) spoluvlastníčkou (podiel 1), podľa matky, neobývanej nehnuteľnosti v G. so svojím

bratom (dedičstvo po otcovi). Matka je výlučná vlastníčka bytu v B. (nadobudnutého z prostriedkov z bezpodielového spoluvlastníctva manželov), ktorý prenájima (rovnako ako v roku 2023). Zisk z nájmu má 250 eur mesačne, ktorý poukazuje svojmu bratovi na rekonštrukciu domu. Príjem z nájmu nedokladuje a dostáva ho na účet. Matka upresnila, že mesačný predpis za byt v jej vlastníctve je 130 eur, za vodu 25 eur, za elektriku 24 eur, za plyn 120 eur mesačne (spolu 299 eur). Na komerčné poistenie 20 eur okresný súd neprihliadol. Matka do práce dochádza autom a tvrdí priemerné mesačné výdavky na pohonné hmoty 100 - 120 eur.

7. V súčasnosti má maloletý A. XX rokov a maloletá A. XX rokov. V čase zisťovania pomerov (máj 2024) maloletý A. navštevoval deviaty ročník Základnej školy v C. D. a maloletá A. piaty ročník Základnej školy v C. D.. Maloletý A. sa stravoval v školskej jedálni a nenavštevoval žiadny záujmový krúžok. Pravidelne navštevoval fitness centrum v C. A. (tvrdená cena permanentky 40 eur mesačne). V čase prešetrovania pomerov maloletý A. absolvoval prijímacie skúšky na Strednú elektrotechnickú školu v C. K.. Výsledky prijímacích skúšok v tom čase neboli známe. Maloletá A. sa stravovala v školskom zariadení, navštevovala Základnú umeleckú školu I. - krúžok hry na klavír, s mesačným poplatkom tvrdým matkou 10 eur. Matka tvrdila, že má zvýšené výdavky na zdravotnú starostlivosť maloletých detí - nasadenie zubných strojčekov pre obidve deti. Reálne zvýšené náklady na čelustnú starostlivosť detí počas konania na okresnom súde nevznikli, deti nemajú čelustného ortopéda. Maloletá A. bola podľa tvrdenia matky naďalej sledovaná pre prekonalú boreliózu v infektologickej ambulancii a naďalej u nej pretrváva intolerancia na bielkovinu kravského mlieka. Od septembra 2024 maloletý A. študuje prvý ročník na strednej škole (Súkromná stredná odborná škola R. J. N. Q., do ktorej prestúpil po prestupových skúškach zo J. S. T. N. C. K.). Matka tvrdí, že za prvý polrok (školský rok 2024/2025) zaplatila školné 500 eur. Z verejne dostupných zdrojov na internetových stránkach školy je možné zistiť, že základný školský poplatok je 792 EUR ročne v školskom roku 2024/2025, ktorý je závislý od prospechu žiaka je možné platiť v splátkach po 66 eur mesačne od priemeru 1,51 alebo menej 44 EUR od priemeru 1,01, alebo 33 eur od priemeru 1,01, alebo 0 eur pri priemere 1,0. Náklady na ubytovanie v internáte sú 50 eur mesačne, stravné 150 eur mesačne tvrdené matkou. Tieto ceny zodpovedajú verejne známym cenám za ubytovanie a stravu študentov. Podľa výpovede matky nemal maloletý vybavenú ISIC kartu. Maloletému vznikajú náklady na mestskú hromadnú dopravu v Q.. Cestovné náklady za prepravu železnicou maloletému nevznikajú, má nárok na bezplatné cestovanie. Matka tvrdí, že maloletému poskytuje vreckové 50 eur týždenne. Následne matka upresnila náklady: školné 80 eur, čo zodpovedá zisteniam súdu 792 eur :/ 10 mesiacov školského roka, t. j. 79.20 eur; internát 50 eur mesačne, stravné 130 eur mesačne; mestská hromadná doprava približne 18 eur mesačne (53 eur :/3 mesiace); príspevky na stužkovú 10 eur mesačne; vreckové 50 - 60 eur týždenne. Jednorazové náklady na lyžiarsky boli tvrdené vo výške 160 eur (ostatné vybavenie je možné prenajať a nie je nutné ho kupovať (snowboard, snowboardovú obuv, prilbu a pod.) Maloletý študuje informatické a sieťové technológie. Laptop mu poskytla škola. Na začiatku školského roka mal maloletý náklady na učebnice a zošity. Maloletý zmenil školu kvôli študijnému programu, ktorý mu viac vyhovoval. Voľnočasové aktivity maloletého A. matka vyčíslila za vstupy do fitnesscentra 35 eur mesačne, aquapass 140 eur ročne /: 12 mesiacov približne 12 eur mesačne. U každého dieťaťa sa predpokladajú náklady na jeho spoločenské potreby (napr. kino, divadlo). Maloletá A. je v šiestom ročníku základnej školy. Matka tvrdí náklady na jej voľnočasové aktivity: hudobná 15 eur mesačne, jazdenie 80 eur mesačne, aquapass 140 eur ročne /: 12 mesiacov približne 12 eur mesačne. Počas pobytu otca v Austrálii mali maloleté deti s otcom len telefonický kontakt, čo je pre značnú vzdialenosť pochopiteľné. Po návrate otca strávili deti s otcom a jeho rodinou predĺžený víkend na chate (podľa matky od piatku do nedele 9,30 hod.). Podľa matky, deti strávili u otca ďalší víkend, z toho polovicu u otcovej matky.

8. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že čistý priemerný mesačný príjem matky (mzda s daňovým bonusom) je 1.435,04 eur (v C. O. J. R. A. E. J.). Od 1.8.2024 je matka zamestnaná v M. N. O. J. - L. s čistým priemerným mesačným príjmom 1.559,10 eur. Príjem matky sa od posledného rozhodovania zvýšil (u prvého zamestnávateľa) o 1.022,44 eur (1.435,04 - 412,60) a u posledného zamestnávateľa o 1.146,50 eur (1.559,10 - 412,60). Matka poberá prídavky na tri maloleté deti po 60 eur, spolu 180 eur. Počet vyživovacích povinností matky k maloletým deťom (3) sa nezmenil.

9. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že otec tvrdí čistý príjem v Austrálii 5.500 eur mesačne, bez nákladov na ubytovanie (hradených zamestnávateľom). Otec tvrdí, že v Austrálii bol s celou rodinou s výnimkou prvých troch mesiacov, preto usporil 5.000 austrálskych dolárov (od 01/2023 do 04/2024). Po návrate z Austrálie z nich žil a požičil si od mamy a sestry. Okresný súd upriamil pozornosť, na skutočnosť, že náklady na bývanie v Austrálii hradil otcovi zamestnávateľ. Otec tvrdil, že náklady v Austrálii mal také, aké by mal na Slovensku. Otec maloletých detí je živnostník (I. B. - B. K., s miestom podnikania R.) a súčasne jediný spoločník a konateľ obchodnej spoločnosti (B. K. J., J. J. N. R.).

Otec tvrdí „pozastavenie podnikania“ na živnosť, lebo podniká cez obchodnú spoločnosť (od 1.12.2022, č. l. 164 spisu). Otec tvrdí náklady na bývanie za nájom bytu a energie 750 eur mesačne, v ktorom žije s manželkou, ich spoločným dieťaťom P. a manželkinou dcérou. Manželka bola do troch rokov syna P. na rodičovskej dovolenke (t. j. do 2.2.2024). Náklady na materskú školu pre maloletého P. sú školné 79 eur a stravné 59 eur mesačne. „Dcéra manželky otca maloletých detí C. je v striedavej osobnej starostlivosti. Manželka otca maloletých detí je nezamestnaná a bez príjmu (s výnimkou prídavku na dieťa 60 eur mesačne), podľa tvrdenia otca evidovaná na príslušnom úrade práce. Otec tvrdí odvody do Sociálnej poisťovne 216 eur mesačne a na zdravotné poistenie 98 eur mesačne (rok 2024). Otec tvrdí príjem 182 eur (05/2024), 800 eur (06/2024), 260 eur (07/2024), 641 eur (08/2024), 1.541 eur (09/2024), 2.350 eur (10/24), 2.500 eur (11/2024); spolu 8274 eur za 7 mesiacov, t. j. 1.182 eur mesačne (po odpočítaní nákladov na materiál, bez zohľadnenia odvodov na daň, zdravotné a sociálne poistenie). Otec predložil výpisy z účtu obchodnej spoločnosti B. K. J. 01-11/2024 (č. l. 84-95 za rok 2024) na ktorom sú evidované úhrne prijaté platby 05/2024 vo výške 502,74 eur, 06/2024 vo výške 2.200 eur, 07/2024 vo výške 434 eur, 10/2024 vo výške 1.167 eur, 11/2024 vo výške 7.700 eur a prevody z na účet otca 05/2024 vo výške úhrne 2.250 eur, 08/2024 vo výške 200 eur, 10/2024 vo výške 1.350 eur, 11/2024 vo výške 3.850 eur, 11/2024 vo výške 6.500 eur. Pri podnikaní mu vznikajú náklady na nákup materiálu, ktorý fakturuje s prácou. Otec predložil súbor faktúr, ktoré vystavil za plnenia spoločnosti B. K. na sumu 502 eur (z 28. 5. 2024), 2.200 eur (z 15. 6. 2024), 434 eur (z 29. 6. 2024), 1.767 eur (z 2. 10. 2024), 3.850 eur (z 31. 10. 2024), 3850 eur (z 12. 11. 2024). V účtovníctve vykazuje skutočné náklady. Otec predložil výpisy zo svojho účtu za obdobie 01-11/2024 (čl. l. 96-143) s počiatočným zostatkom na účte 1.532,73 eur (01/2024) a konečným zostatkom na účte 345,19 eur. Pri otcom tvrdených a preukazovaných príjmoch z podnikania za rok 2024 (v stavebnej sezóne) sa javí, či by nebolo pre otca výhodnejšie sa zamestnať v stavebníctve, keďže má odbornosť a prax pri kvalifikovanej práci. Podľa daňového priznania obchodnej spoločnosti B. K. J. za rok 2023 bol základ dane strata 75,01 EUR, čo je pochopiteľné. Spoločnosť nevyvíjala žiadnu činnosť, keďže v tom čase bol jej jediný spoločník a konateľ v Austrálii. Podľa daňového priznania otca - fyzickej osoby za rok 2023 otec priznal príjem 28.951,07 eur, znížený o zaplatený úhrn poistného 1.960 eur t. j. 26.990,42 eur /: 12 mesiacov t. j. 2.249 eur mesačne. + nárok na daňový bonus 1.680 eur ročne, t. j. 140 eur mesačne, spolu čistý priemerný mesačný príjem 2.389,20 eur. Otec počas pobytu v Austrálii na svoj účet fyzickej osoby poukazoval zo zahraničného účtu v roku 2024 sumu 1.187,40 eur (1. 2. 2024), 1.180,40 eur (14. 3. 2024), 1. 761,90 eur (28. 3. 2024). Otec je poberateľ daňového bonusu na syna P. (úhrne 1.680 eur). Otec vložil na svoj účet fyzickej osoby 4. 5. 2024 v hotovosti 2.200 eur. Otec prijal na účet fyzickej osoby zo zahraničia 7. 8. 2024 sumu *641,93 eur, 23. 8. 2024 sumu 1.541,27 eur. Podľa otca išlo o odmenu za prácu, ktorú vykonal v Holandsku a *preplatené letenky s ubytovaním. On zo svojho účtu zaplatil za výpomoc inej fyzickej osobe 1.500 eur (6. 11. 2024) a 900 eur (8. 11. 2024). Podľa otca mu matka S. B. (2.400 eur) a sestra A. G. (1.400 eur) poskytli pôžičky na jeho účet. Súd neprihliada pri výživnom na výdavky, ktoré nie je nevyhnuté vynaložiť (napr. komerčné poistenie). Otec plánuje stavbu rodinného domu (s rozpočtom na 140.000 eur), aby nemusel žiť v prenajatom byte za nájomné. Stavbu rodinného domu chce financovať z prostriedkov za predaj pozemku, ktorý má v spoluvlastníctve s bývalou manželkou (matkou A. a A.). V rokoch 2019-2020 predali s bývalou manželkou rodinný dom za 235.000 eur a po zaplatení hypotekárneho mu ostalo 100.000 eur a bývalej manželke 100.000 eur. V rovnakom období predal byt v jeho výlučnom vlastníctve v Českej republike za 1.200.000 Kč. Kúpil si byt v R. za 140.000 eur, ktorý v roku 2022 predal za 170.000 eur. V roku 2023 kúpil za 72.000 eur pozemok určený na stavbu rodinného domu. Zostávajúce finančné prostriedky (približne) 100.000 eur investoval, aby sa zhodnotili. Matka tvrdila, že počas manželstva s otcom detí kúpil manžel dva byty na svoju sestru a potom rodinný dom v R., ktorý predal za 240.000 eur a prenajal si byt, lebo vedel, že bude mať súd o výživné. Mohol by bývať v byte napísanom na sestru alebo v rodinnom dome jeho matky. Otec tvrdí, že vlastní motorové vozidlo zn. Fiat Freemont rok výroby 2021-2015 a Citroen Jumper určený na podnikanie.“

10. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že matka nesúhlasila so znížením výživného, na ktorom otec trval. Kolízny opatrovník nesúhlasil so znížením výživného. Pre súd je rozhodujúci stav veci v čase rozhodovania, či došlo k podstatnej zmene pomerov na strane rodičov alebo maloletých detí, čo je dôvod na zmenu predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Pokiaľ sa tak ešte nestalo, k zmene pomerov nedošlo (napr. predpokladané náklady na čelustnú ortopédiu detí, ktorá sa nevykonáva; nový klavír). Náklady na uspokojovanie základných životných potrieb majú obaja rodičia aj deti (napr. stravovanie, bývanie, ošatenie, obuv, zdravotná starostlivosť, hygiena, vzdelávanie). Rodičia v produktívnom veku potrebujú regenerovať. Je žiadúce, aby maloleté deti trávili zmysluplne svoj voľný čas a mali dostatok podnetov pre svoj zdravý fyzický aj psychický rozvoj. Deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, čo automaticky neznamená právo na rovnakú životnú úroveň. U dospelých sa

predpokladajú vyššie náklady, keďže zabezpečujú svoje potreby a aj svojich detí. S vlastníctvom vecí (nehnutelností, motorové vozidlá) sú spojené náklady (na dane, komerčné poistenie, na pohonné hmoty, povinné zmluvné poistenie, havarijné poistenie, opravy a údržba). Výživné má prednosť pred vyššie uvedenými výdavkami. Obdobne súd prihliada na výdavky na úspory, na životné poistenie, investície formou vkladov - na cenné papiere a pod.

11. Okresný súd mal preukázané, že na strane maloletých detí nedošlo k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcich zníženie výživného. Naopak, u detí došlo k zmene ich životnej etapy; u A. z druhého stupňa základnej školy na 1. ročník strednej školy; u A. z prvého stupňa na druhý stupeň základnej školy. A. navštevuje súkromnú strednú odbornú školu so zvýšenými nákladmi na školné, ubytovanie a stravné. Pokiaľ to nie je vylúčené, pre nedostatok prostriedkov rodičov, nie je dôvod, aby dieťa nemohlo študovať na strednej škole podľa svojho výberu. Otec nepodnikol žiadne kroky, aby zmaril štúdium syna na ním vybranej súkromnej škole (§ 35 ZR), hoci je rovnako ako matka jeho zákonným zástupcom. Túto skutočnosť okresný súd vyhodnotil tak, že so zmenou školy súhlasil. Nie je možné spravodlivo požadovať od študenta strednej školy, ktorý počas letných prázdnin po ukončení základnej školy brigádoval, aby z týchto prostriedkov hradil svoje základné životné potreby. So zmenou životnej etapy sú spojené zvýšené výdavky na potreby detí, ktoré rastú s vekom. Obidve deti dospievajú a zdanlivo miera osobnej starostlivosti klesá. O to náročnejší je dohľad rodiča, aby sa deti neubrali zlým smerom (zanedbávanie štúdia, rizikové správanie - požívanie alkoholu, omamných a psychotropných látok, fajčenie cigariet). Táto fáza vývoja je spojená s prudkými fyzickými a psychickými zmenami, ktoré musí zvládať rodič, ktorý sa o deti stará. Miera osobnej starostlivosti o deti je zo strany otca nízka. S deťmi sa otec stretáva sporadicky (nepravidelne), čo môže vyplývať z preferencií detí, ich veku, hoci vzťah medzi otcom a deťmi je dobrý. Otec strávil približne rok a takmer štyri mesiace v Austrálii, kedy bol jeho kontakt s deťmi obmedzený na telefonovanie, či videohovory. Otec mal podmienky venovať sa zárobkovej činnosti, lebo matka detí zabezpečovala v plnej miere osobnú starostlivosť o obidve spoločné deti. Otcovi po návrate z Austrálie poklesol príjem, keďže obnovil podnikateľskú činnosť právnickej osoby, v ktorej je jediným konateľom a spoločníkom. Okresný súd vychádzal iba z účtov a daňových dokladov - faktúr predložených otcom. Počet vyživovacích povinností sa ani u jedného z rodičov nezmenil (po 3). Manželka otca je nezamestnaná (evidovaná na úrade práce) po skončení rodičovskej dovolenky. Otec má okrem maloletých detí A., A. a P. vyživovaciu povinnosť k manželke (§ 71 ZR). Otec nemá vyživovaciu povinnosť k manželkinej dcére C., hoci s ním a manželkou žije v spoločnej domácnosti (§ 30 ods. 2, § 62 ods. 1 ZR). Matke stúpol čistý mesačný príjem v priemere o 1084,47 eur (1.022,44 eur + 1.146,50 eur, spolu 2.168,94 /: 2 t. j. 1.084,47 eur). Otec tvrdil čistý mesačný príjem v Austrálii 5.500 eur, čo je približne 9.175,99 AUD (1 EUR = 1,67 AUD) a úspory, ktoré v Austrálii vytvoril 5.000 AUD, čo je približne 2.998 EUR. Otec tvrdil, že náklady v Austrálii sú porovnateľné so Slovenskom. Otec tvrdil, že náklady na ubytovanie znášal jeho zamestnávateľ. Tvrdenia otca sú v rozpore s daňovým priznaním otca (fyzickej osoby) za rok 2023, ktorý strávil celý v Austrálii a priznal ročný príjem 28.951,07 eur, znížený o zaplatený úhrn poistného 1.960 eur (v SR) t. j. 26.991,07 eur /: 12 mesiacov t. j. 2.249 eur mesačne. + nárok na daňový bonus 1.680 eur ročne, t. j. 140 eur mesačne, spolu čistý priemerný mesačný príjem 2.389,20 eur (2.249 + 140). Pri príjme 5.000 eur by bol hrubý ročný príjem otca 60.000 eur a nie 28.951,07 eur. Pri príjme 5.500 eur by bol hrubý ročný príjem otca 66.000 eur a nie 28.951,07 eur. Otec daňové priznanie k dani z príjmu právnickej ani fyzickej osoby za rok 2024 počas konania na súde (do rozhodnutia súdu) nepodal. Obidvaja rodičia majú nadštandardné majetkové pomery, sú vlastníci viacerých nehnuteľností (podrobnejšie v odsekoch 11-14 odôvodnenia rozsudku - pozemky, byty, rodinné domy); otec úspory, ktoré investoval (podrobnejšie v odsekoch 11-14 odôvodnenia rozsudku) a plánuje výstavbu rodinného domu. Nadobúdanie majetku (kúpa nehnuteľností, investovanie finančných prostriedkov) nemá prednosť pred vyživovacou povinnosťou k maloletým deťom. Pri ročnom príjme otca v Austrálii 60.000-66.000 eur, nemal byť pre otca problém nakladať so svojím príjmom tak, aby aj po ukončení pracovných víz na prechodné obdobie, kým obnoví podnikateľskú činnosť v Slovenskej republike, mal dostatok prostriedkov na plnenie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom A. a A.. Výživné na maloletého A. 320 EUR predstavuje sumu 10,49 eur/deň (320 eur /: 30,5 dňa) a na maloletú A. 280 EUR predstavuje sumu 9,18 eur/deň (280 eur /: 30,5 dňa). Sumy 9,18 a 10,49 eur na deň, nie je problém prestravovať pre deti vo vývojovej fáze dospievania, najmä u chlapcov. Z takejto sumy majú byť uspokojované všetky odôvodnené potreby maloletých detí s prihliadnutím na skutočnosť, že aj matka má k maloletým deťom vyživovaciu povinnosť. Za plnenie vyživovacej povinnosti sa považuje aj osobná starostlivosť o deti (§ 62 ods. 4 ZR), ktorú v dlhodobu v prevažnej miere vykonáva matka. Preto okresný súd návrh otca na zníženie výživného zamietol. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 52, § 57 a § 58 ods. 1 CMP tak, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

12. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie otec, ktorý žiadal, aby odvolací súd rozhodol tak, že „I. Súd mení rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.: 10P/9/2023-102 zo dňa 25.05.2023 v časti o určení výživného na maloleté deti tak, že otec je povinný prispievať na výživu mal. A., nar.: XX.XX.XXXX, výživným vo výške 165,- Eur mesačne a na výživu mal. A., nar.: XX.XX.XXXX, výživným vo výške 143,- Eur mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky mal. detí, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku. II. Žiadny z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania. V súvislosti s nákladmi týkajúcimi sa maloletého A. sa otec vyhradzuje voči tvrdeniu súdu prvej inštancie, uvedenému v odôvodnení napádaného rozsudku, kedy možno podľa okresného súdu vyhodnotiť skutočnosť, že otec nevyjadril výhrady voči výberu súkromnej strednej školy, tak, že otec s tým súhlasil. Treba zdôrazniť, že otcovi bol výber súkromnej strednej školy pre syna matkou a synom zatajený, keďže v prípade, že by bol zaradený do rozhodovacieho procesu“, by s výberom spoplatnenej súkromnej školy z dôvodu nevyhovujúcej finančnej situácie nesúhlasil. Taktiež je po oboznámení sa s prezentáciou uvedenej súkromnej strednej školy podľa otca zrejme, že existovali alternatívy v podobe štátnych stredných škôl, štúdií na ktorých nepodlieha spoplatneniu a ktoré ponúkajú totožný obsah výučby, ako predmetná súkromná stredná škola. Preto má otec za to, že náklady na štúdium na tejto súkromnej strednej škole nemožno radiť medzi oprávnené náklady, ktoré majú byť zohľadnené pri určovaní výšky výživného. Mal. A. bol súbežne s prijatím na súkromnú strednú školu prijatý aj na štátnu strednú školu (v C. K.), ale po tom, čo otec podal návrh na zníženie výživného na súd, matka bez vedomia a súhlasu otca nechala syna zapísať na štúdium na súkromnej strednej škole, čím sa v značnej miere zvýšili náklady na syna.

13. Otec v odvolaní uviedol, že v čase predchádzajúceho rozhodnutia pracoval v Austrálii, kde bol jeho čistý mesačný príjem na úrovni približne do 5.000,- Eur. V súvislosti s tým sa súd prvej inštancie nesprávne vysporiadal s nákladmi otca počas pobytu v Austrálii, kedy, ako otec uvádzal na pojednávaní, nehradil náklady za bývanie len prvé tri mesiace od príchodu do Austrálie, vtedy ich skutočne znášal otcov zamestnávateľ, následne, po príchode manželky a syna, otec už náklady za bývanie riadne hradil, a tie sa pohybovali na úrovni približne jednej tretiny príjmu otca. Vo vzťahu k daňovému priznaniu, ktoré predložil otec za rok 2023 nie je pravdou, ako uvádzal okresný súd, že toto daňové priznanie reflektuje príjem za celý kalendárny rok 2023, ale len za prvú polovicu roka 2023, a to z dôvodu, že zdaňovacie obdobie v Austrálii predstavuje časový interval od 01.07. - 30.06. (uvedené vyplýva aj z predloženého daňového priznania, kde je na prvej strane uvedené Period: 01/07/2022-30/06/2023), preto možno v zmysle otcov predloženého daňového priznania, ktoré je súčasťou spisu, ustáliť, že otcov priemerný čistý mesačný príjem v Austrálii za obdobie január 2023 (príchod otca do Austrálie) - 30.06.2023 (koniec zdaňovacieho obdobia) bol vo výške 4.825,18,- Eur. Pri odchode z Austrálie otec disponoval úsporami vo výške 5.000,- Eur, ktoré po návrate na Slovensko použil v súvislosti so zabezpečením bývania pre svoju rodinu a štartom podnikania. Otec poukázal na to, že po príchode na Slovensko začal podnikáť prostredníctvom obchodnej spoločnosti B. K. J. a na základe ním predložených dôkazov, faktúr vystavených touto obchodnou spoločnosťou, po odpočítaní daňových a odvodových povinností a nákladov, možno určiť priemerný čistý mesačný príjem otca približne na úrovni 1.100,- Eur. Práce, ktoré obchodná spoločnosť otca vykonáva, majú sezónny charakter, a preto je aktuálny mesačný príjem otca ešte pod uvedenou hranicou. „Vo vzťahu k majetkovým pomerom otca, tak, ako ich v odôvodnení napádaného rozsudku špecifikoval súd prvej inštancie, otec dáva do pozornosti odvolacieho súdu, že je pravdou, že je vlastníkom rodinného domu s pozemkom v obci B., pričom uvedený rodinný dom je momentálne v neobývateľnom stave a je zámerom otca tento rodinný dom nechal odstrániť a postaviť tam nový rodinný dom na účely zabezpečenia bývania pre otca, jeho manželku a syna, kde budú zároveň k dispozícii aj samostatné izby pre mal. A. a mal. A., ale aktuálne úspory otca nepostačujú na uskutočnenie tohto zámeru, preto je nútený zotrvať v nájme, pokiaľ úspory otca a prípadne získaný úver neumožnia otcovi a jeho manželke financovať stavbu nového rodinného domu. To vysvetľuje aj otcov prezentované náklady na živobytie, vrátane úhrad nájomného.“ Jeho mal. syn P. trpí poruchou imunity a histamínovou intoleranciou, v dôsledku čoho sú naňho zvýšené náklady oproti bežným nákladom, a to v súvislosti so stravou a liekmi. V zmysle judikatúry a rozhodovacej praxe súdov výživné nie je možné určovať hrubým neodôvodneným odhadom, čo by narušalo základné zásady, na ktorých sú postavené civilné procesné kódexy.

14. V odvolaní otec uviedol, že Ministerstvo spravodlivosti SR zverejnilo metodiku pre výpočet výživného rodičov k deťom, ktorá je platná od roku 2024 pre odbornú aj laickú verejnosť, má odporúčací charakter, čo však môže zjednotiť rozhodovania súdov. Podľa uvedenej tabuľky, vzhľadom na 3 vyživovacie povinnosti otca k maloletým deťom, by mal otec uhrádzať na mal. A. výživné vo výške 15 % z jeho príjmu, t. j. 165,- Eur mesačne a na mal. A. výživné vo výške 13 % z jeho príjmu, t. j. 143,- Eur mesačne. Aktuálna finančná situácia otcovi ani neumožňuje hradiť výživné vo výške v zmysle predchádzajúceho rozhodnutia a je nútený siahať na úspory určené na stavbu rodinného domu, resp. sa

zadlžovať pôžičkami. Takto určené výživné považuje otec za adekvátne a zodpovedajúce tak jeho majetkovým pomerom a príjmovým možnostiam, ako aj oprávneným potrebám a im zodpovedajúcim nákladom na strane maloletých detí. Výživné nad otcom navrhnutý rozsah otec považuje za neprimerané a nezodpovedajúce rozhodujúcim faktorom, z ktorých má súd pri určovaní výšky výživného vychádzať. Žiadal, aby odvolací súd rozhodol v zmysle jeho odvolacieho návrhu.

15. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že sa stotožnil s rozhodnutím okresného súdu a navrhol, aby rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 9P/57/2024 zo dňa 31.01.2025 bol potvrdený ako vecne správny.

16. K doručenému odvolaniu otca sa vyjadrila matka, ktorá s odvolaním nesúhlasila, ktorý podľa nej klamal o svojom príjme z ročného pobytu v Austrálii a ako živnostník robí skoro všetky zákazky na hotovosť bez vystavenia faktúr. Robil to tak už počas ich manželstva, a o to viac to robí teraz, keď nechce svojim deťom platiť dôstojné výživné. Využíva na to účty iných ľudí, väčšinou účty rodinných príslušníkov. Taktiež, prečo si prenajíma luxusný byt so záhradou v meste, keď je v núdzi, ako tu tvrdí, prečo nejde bývať k svojej matke, keď býva sama v dome so záhradou. Prečo jeho nová manželka nejde tiež pracovať? Príde jej až tragikomické, keď pošle fotky rozpadnutého domu, na ktorý má už objednanú firmu na demoláciu a na tomto stavebnom pozemku si chce dať postaviť nový dom na kľúč. Keď posielal tie fotky, to nepochopila. Chce tým povedať, že takto bývajú? Alebo, ako je to myslené, netuší. Prečo nemá na normálne výživné pre svoje vlastné deti, ale na investovanie, ako tvrdil na súde, má? Mimochodom, investuje aj do zlatých tehliel, lebo verí, že ak vypukne vojna, mu to pomôže. Je vlastníkom stavebných pozemkov, ktoré nadobudli počas spolužitia a pri rozvode sa dohodli, že ich nechajú deťom. Momentálne sa ich snaží predať, má už aj vážneho záujemcu, to tu však jeho právni zástupcovia nespomínajú. Kde previedol finančnú hotovosť 170.000 eur z predaja domu pred odchodom do Austrálie? Predpokladá, že nie na účty, ktoré prezentuje. Deti ho nikdy moc nezaujímali, nemá záujem s nimi tráviť voľné chvíle, nikdy sa s nimi neučil a ani nezastal, keď sa stalo niečo nepríjemné, netuší, čo potrebujú a cítia. Ktorý rodič, keď si nevidí deti rok, im ani nedovolí, aby ho išli privítať s tým, že už má so svojou novou manželkou zaplatený pobyt. Zato predvolanie na súd, že nemá z čoho platiť výživné, už riešil pred priletom, aby nezameškal ani chvíľočku. Svoju neschopnosť starať sa o deti kompenzuje agresívnymi telefonátmi a po zablokovaní z mojej strany, vypisovaním urážlivých a ponižujúcich emailov o tom, aká je zlá, zákerná a aký je on ukrivdený, že musí platiť výživné. Pred posledným súdom si zrazu chcel aktivovať Edupage, aby sa tu mohol prezentovať ako starostlivý rodič. Akurát mu nik neporadil, že starostlivosť o deti sa neprejavuje čítaním Edupage a ani psychickým napádaním ich matky. Niežeby bol rád, že aj bez neho sú aj jeho deti šťastné, úspešné, múdre, šikovné a vychované, ale má potrebu napádať ženu, ktorá je schopná sa o ne postarať.

17. Kolízny opatrovník k doručenému vyjadreniu matky maloletých detí odd. SPODaSK uviedol, že nemá výhrady.

18. K doručenému vyjadreniu matky sa písomne vyjadril odvolateľ, ktorý uviedol, že po rozvode predali ich rodinný dom, čo každému zabezpečilo 100 000 eur. Ostal však pozemok, ktorého delením sa už tri roky súdi, pretože exmanželka odmietla dohodu o rozdelení BSM. V súčasnosti nemá v úmysle predať celý pozemok, ale plánuje predať len také množstvo, ktoré mu umožní dofinancovať jeho bývanie, keďže nemá momentálne dostatok financií na kompletne nové bývanie. Zostávajúcu časť pozemku by rád rozdelil medzi jeho tri deti. Exmanželka mylne uvádza, že v roku 2022 predal dom. V skutočnosti išlo o predaj bytu v R. o rozlohe 60 m² za cenu 170.000 eur. Tieto prostriedky sú jasne zdokumentované vo výpisoch z banky a časť financií bola použitá na kúpu pozemku so starým domom, ktorý vyžaduje značnú investíciu na rekonštrukciu alebo búranie. Zvyšné financie z predaja bytu sú momentálne určené na financovanie budúceho bývania a momentálnej situácie bývania, keďže je nútený bývať v podnájme. Čo sa týka otázky, prečo nebýva v rodičovskom dome jeho matky, tak z praktických dôvodov to nie je možné. Býva tam jeho mama, sestra a jej syn, pričom priestor nie je vhodný na to, aby sa tam sťahovali ďalšie štyri osoby. Všetky dôkazy, ako sú výdavky a príjmy, ako aj jeho zamestnanie a pobyt v zahraničí, vrátane času v Austrálii, boli preukázané. Pravidelne platil výživné a v Austrálii žil s rodinou z tam zarobených peňazí. Jeho finančné výdavky v Austrálii sú tiež preukázané rôznymi dokladmi, ako sú nájomné zmluvy, poistenie, inkaso a podobne. Exmanželka sa obula aj do jeho súčasnej manželky a kritizuje ju, prečo nepracuje. Dôvodom je, že ich syn, z dôvodu zdravotného stavu, navštevuje škôlku iba sporadicky. Preto nemá jeho manželka možnosť zamestnať sa. Pri synovi nemá nikoho iného, kto by sa o neho postaral, na rozdiel od jeho exmanželky, ktorá má tento problém vyriešený inak, so svojou mamou a deťmi. Po rozvode, keď boli deti menšie a nemohli cestovať vlakom samé, počas troch rokov často jazdil autom pre ne na Liptov tam a späť len on. Exmanželka ani raz nebola ochotná ich doviešť. Ich komunikácia je dobrá; snažia sa s deťmi vymýšľať rôzne aktivity, ako rybolov, stanovanie, kúpalisko, opekačky alebo výlety na chatu. S deťmi majú veľa pekných zážitkov a oni by o tom vedeli porozprávať tiež. To, že o deti nemá

záujem, ako vraví matka, je číre klamstvo a výmysel, len aby ho pred sudom a všetkými urobila zlým otcom. Keď sa mal vrátiť po roku z Austrálie koncom apríla, písal ex, že hneď prvý víkend chce zobrať deti na chatu. Samozrejme, na to nereagovala, a tak sa dohodol so synom A., ktorý mu povedal, že by to mali odložiť na ďalší víkend, lebo sa musí pripravovať na skúšky na strednú školu. Tak mu napísal, že chatu presunú na ďalší týždeň, ak mu to viac vyhovuje. Rád by zdôraznil, že to sa rozhodne nestalo tak, ako uviedla exmanželka vo svojom liste, že najprv išiel s manželkou na pobyt a až potom zobral deti po roku, čo ich nevidel. Má písomnú komunikáciu so synom ohľadom tejto situácie, takže nemá problém to preukázať. Ex manželka len klame a očierňuje ho. Rovnako klame aj v situácii so školou, keď tvrdí, že kričal na syna, prečo ide na strednú súkromnú školu, a že mu tým neznížia výživné. To je absolútne klamstvo. Vôbec nekričal, dokonca ani vtedy, keď malý mal autonehodu, pri ktorej si zlomil ruku, a tvrdil, že sa to stalo na túre v lese, lebo mu to matka nariadila. Rád by spomenul strednú súkromnú školu, na ktorú sa syn A. prvýkrát túžil ísť. Jeho matka však z finančných dôvodov prv nesúhlasila, pretože náklady na školu boli vysoké. Nakoniec bol prijatý na strednú štátnu školu do C. K.. Pani B. vyžaduje, aby platil primerané výživné, avšak nemá povinnosť informovať ho o dôležitých zmenách v živote detí, ako sú zdravotný stav, slávnostné podujatia alebo rôzne závažné situácie, ako bola autonehoda, ktorej sa deti zúčastnili. Vo svojom liste tvrdí, že nikdy nešírila nevráživosť, nenávisť ani nezakazovala stretnutia s otcom, k čomu uviedol niekoľko konkrétnych situácií. Avšak množstvo klamstiev, ktoré spomína matka, ho osobne zasiahlo, a preto sa musel k tomu vyjadriť. Všetky svoje deti má rovnako veľmi rád a záleží mu na nich, avšak bohužiaľ nemôže so všetkými tráviť rovnaký čas. Keď deti z C. ku nemu prídu, cítia, že ho majú radi. On so svojou rodinou sa musia uskromniť, pretože fakt nezarobí toľko, aby pokryl všetky výdavky. Jeho manželke sa nedá pracovať a samému platiť nájomné, vysoké výživné, stravu, poistenia a ostatné výdavky je veľmi ťažké, hlavne v zimných mesiacoch, keď je pracovných príležitostí menej, keďže má sezónnu prácu. Aj keď v marci matke e-mailom oboznámil, že sa mu nedá momentálne poslať iba polovicu výživného, teda nie 600 eur, že jej dlh doplatí, keď sa počasie zmení a bude mať viac práce, tak aj tak dala na neho exekúciu. Exmanželka nie je v takej zlej finančnej situácii, aby jej musel platiť 600 eur výživné, najmä keď už rok nepoberá austrálsky plat. Exmanželka prenajíma dve nehnuteľnosti a je majiteľkou rovnakej stavebnej parcely ako on, keďže nemajú rozdelené BSM. Býva so svojou mamou v rodinnom dome, a preto má menšie náklady na bývanie, pretože sa spoločne podieľajú na výdavkoch a na dom nemajú žiadny úver. Má stabilný a nie malý plat v nemocnici. Keď už nepracuje v zahraničí, je exmanželka na tom podstatne finančne lepšie, a tak by bol rád, keby sa to zohľadnilo. Aj jeho „rodina má právo na otca, a nie len na to, aby som bol nepretržite v práci, aby som uspokojil moju exmanželku a aj tak je to nemožné. Bolo by spravodlivé, ak by sa reálne - nie vymyslené - výdavky platili podľa možností oboch rodičov. Súd v B. a moja exmanželka stále poukazujú na moje rezervy z predaja bytu, avšak tie nie sú nekonečné. Rád by som zabezpečil svojej rodine domov aby sme už neplatili nájomné a tým pádom mali nižšie náklady na bývanie a menej stresujúci život, kde nájsť peniaze na to všetko. Na záver chcem zdôrazniť, že všetky moje konania vychádzajú z úprimného záujmu o naše deti a ich pohodu. Usilujem sa o spravodlivé a transparentné riešenie, ktoré zohľadní záujmy našich detí a umožní nám všetkým nadviazať väzby, ktoré sú pre nás dôležité.

19. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - účastníkom - otcom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

20. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správny skutkový záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie odvolania otca, a pretože odvolací súd zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, a preto sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia, s poukazom na § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty odvolateľa nenachádza

dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže mu, preto dať za pravdu. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

21. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojitosti s § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP.

22. Okresný súd, podľa zistení odvolacieho súdu, v súvislosti s návrhom otca na dokazovanie sa zamerá predovšetkým na prípadnú zmenu pomerov u otca, matky, maloletých detí a na rast životných nákladov, pričom nebol oprávnený skúmať výšku pôvodne určeného výživného rozsudkom Okresného súdu Ružomberok zo dňa 25.5.2023 č.k. 10P/9/2023-102, ktorým bola otcovi maloletých detí uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého A. B. vo výške 320 eur mesačne a maloletej A. B. vo výške 280 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky maloletých detí, počnúc od 4.4.2023, pretože by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného rozhodnutia. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť 24.6.2023. Pomery rodičov a detí, v čase predchádzajúceho rozhodnutia, okresný súd vyhodnotil dostatočne najmä v ods. 9. a 10. napadnutého rozsudku.

23. Po vykonaní odvolacieho prieskumu odvolací súd uvádza, že závery okresného súdu v rovine vyhodnotenia pomerov maloletých detí a rodičov sú tiež dostatočné, napriek odvolacím námietkam otca, k záverom okresného súdu, s ktorými odvolateľ nesúhlasil. K vyhodnoteniu pomerov maloletých detí a ich odôvodneným potrebám odvolací súd poukazuje na závery okresného súdu uvedené v celom odôvodnení napadnutého rozsudku, s dôrazom na tie najmä v ods. 12., ods. 15. napadnutého rozsudku.

24. V rámci dokazovania, správne, podľa odvolacieho súdu, okresný súd skúmal, či došlo k zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania, t.j. otca, matky, maloletých, a to od predchádzajúcej úpravy výživného do času rozhodovania o návrhu otca na zníženie výživného.

25. Ako vyplýva z § 111 a nasl. CMP, konanie o zmene výživného (aj úpravy styku) patrí medzi mimosporové, nenávrhové konania patriace do oblasti starostlivosti súdu o maloleté dieťa. V zmysle § 78 Zákona o rodine, v spojení s § 121 CMP, predstavuje práve zmena pomerov hmotnoprávnu podmienku pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výživnom. Zmena pomerov musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú zmenu výšky výživného za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne, a to okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne, vývojom životných nákladov.

26. Zmena pomerov (ako hmotnoprávny základ pre nové rozhodnutie o výške výživného) musí byť tak závažná (kvalifikovaná), aby bolo možné konštatovať, že pôvodné rozhodnutie rozsudkom Okresného súdu Ružomberok zo dňa 25.5.2023 č. k. 10P/9/2023-102, ktorým bola otcovi maloletých detí uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého A. B. vo výške 320 eur mesačne a maloletej A. B. vo výške 280 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí, počnúc od 4.4.2023, pri takto zmenených pomeroch neobstojí. Je potrebné prihliadnuť na rozsah, časové trvanie, ale aj všetky ostatné okolnosti, ktoré sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov konania. Odvolací súd, v zhode s okresným súdom konštatuje, že k takýmto kvalifikovaným zmenám pomerov, odôvodňujúcim zníženie vyživovacej povinnosti otca, nedošlo, pričom sa primerane odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s dôrazom na jeho ods. 15.

27. Ak aj otec (mimo iného) v odvolaní poukazuje na nesprávne skutkové zistenia, je potrebné uviesť, že odvolací súd je podľa § 383 CSP viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. V tomto prípade odvolací súd ale konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal všetky relevantné dôkazy navrhnuté stranami, tieto dôkazy vyhodnotil a z hodnotenia dôkazov ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal.

28. Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie správnosti záverov okresného súdu, ktorý nekonštatoval takú kvalifikovanú zmenu pomerov na strane otca, a to napriek tomu, že otec už nepracuje v Austrálii, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného na mal. A. a A..

29. Aj odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na výsledky odvolacieho prieskumu vo väzbe na odvolacie dôvody otca, nebolo preukázané, že by nebolo v jeho objektívnych možnostiach a schopnostiach platiť naposledy určené výživné na deti, a pripomína sa na tomto mieste, že vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom má prednosť pred inými, nie nevyhnutnými výdavkami rodiča. S ohľadom na § 75 ods. 1 zákona o rodine dospel okresný súd, podľa odvolacieho súdu, k správny záverom, že odôvodneným potrebám maloletej A. a maloletého A. a príjmovým schopnostiam matky na jednej strane, ale aj schopnostiam,

možnostiam a majetkovým pomerom otca na druhej strane, aj naďalej zodpovedá výživné určené rozsudkom Okresného súdu Ružomberok zo dňa 25.5.2023 č.k. 10P/9/2023-102, ktorým bola otcovi maloletých detí uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého A. B. vo výške 320 eur mesačne a maloletej A. B. vo výške 280 eur mesačne. Na strane maloletých detí, matky, a ani otca, napriek tomu, že už nepracuje v Austrálii a vyživovaciu povinnosť si podľa vlastného uváženia a vlastných tvrdení plní vo vzťahu ku každému dieťaťu, vzhľadom na všetky ostatné posudzované skutočnosti okresným súdom, s odkazom na dostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP, nedošlo k takým kvalifikovaným zmenám odôvodňujúcim zmenu výšky vyživovacej povinnosti, na ktorý záver zostali tvrdenia otca vo vyvolanom odvolacom konaní bez vplyvu, keďže dôvody uvádzané okresným súdom, primárne v skutkovej rovine v napadnutom rozhodnutí predstavovali dostatočne pevný a spoľahlivý základ.

30. Hodnotenie dôkazov v zmysle § 191 CSP je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom, ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

31. Súd prvej inštancie si túto svoju povinnosť splnil, výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje tak, ako už bolo uvedené vyššie. Odvolací súd ďalej uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov) by sa totiž malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia dôkazov jednotlivo, aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Kontrola výsledkov hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku. Súd má povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dokazovaním riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj veľmi podrobne a presvedčivo odôvodnil. Okolnosti namietané otcom v odvolaní nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou súdu prvej inštancie. Povinnosť vyživovať deti A. a A. patrí medzi základné povinnosti rodičov tak matky, ako i otca. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti sa vychádzalo zo schopností, možností a majetkových pomerov každého rodiča a prihliadalo sa aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o deti osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča a súd neberie do úvahy pri skúmaní možností a schopností, ako aj majetkových pomerov povinného rodiča výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, čo automaticky neznamená právo na rovnakú životnú úroveň. U dospelých sa predpokladajú vyššie náklady, keďže zabezpečujú svoje potreby a aj svojich detí. S vlastníctvom vecí (nehnutelností, motorové vozidlá) sú spojené náklady (na dane, komerčné poistenie, na pohonné hmoty, povinné zmluvné poistenie, havarijné poistenie, opravy a údržba). Výživné má prednosť pred vyššie uvedenými výdavkami. Obdobne ako okresný súd, tak i odvolací súd, prihliada na výdavky, na úspory, na životné poistenie, investície formou vkladov - na cenné papiere a pod.

32. V napadnutom rozsudku okresný súd konštatoval, že otec mal podmienky venovať sa zárobkovej činnosti, lebo matka detí zabezpečovala v plnej miere osobnú starostlivosť o obidve spoločné deti, ktorý záver zodpovedá obsahu spisového materiálu. Otcovi po návrate z Austrálie poklesol príjem, keďže obnovil podnikateľskú činnosť právnickej osoby, v ktorej je jediným konateľom a spoločníkom. Okresný súd vychádzal iba z účtov a daňových dokladov - faktúr predložených otcom. Počet vyživovacích povinností sa ani u jedného z rodičov nezmenil (po 3). Manželka otca je nezamestnaná (evidovaná na úrade práce) po skončení rodičovskej dovolenky. Otec má okrem maloletých detí A., A. a P. vyživovaciu povinnosť k manželke. Okresný súd podľa odvolacieho súdu správne vyhodnotil, že matke stúpol čistý mesačný príjem v priemere o 1084,47 eur (1.022,44 eur + 1.146,50 eur, spolu 2.168,94 /: 2 t. j. 1.084,47 eur), správne posúdil otcov čistý mesačný príjem v Austrálii 5.500 eur, čo je približne 9.175,99 AUD (1 EUR = 1,67 AUD), čo vyplýva z čl. 2 spisu, ale i z čl. 23 spisu Okresného súdu v Ružomberku č.k. 10P/9/2023-23 a úspory, ktoré v Austrálii vytvoril 5.000 AUD (odôvodnenie rozsudku okresného súdu ods. 15 čo je približne 2.998 EUR, v odvolaní otec uviedol však úspory vo výške 5.000 Eur (čl. 208 rub spisu) Otec tvrdil, že náklady v Austrálii sú porovnateľné so Slovenskom. Otec tvrdil, že náklady na ubytovanie znášal jeho zamestnávateľ. Tvrdenia otca boli okresným súdom podľa odvolacieho súdu vecne správne vyhodnotené ako rozporné s daňovým priznaním otca (fyzickej osoby) za rok 2023, ktorý strávil celý v Austrálii a priznal ročný príjem 28.951,07 eur, znížený o zaplatený úhrn poistného 1.960

eur (v SR) t. j. 26.991,07 eur /: 12 mesiacov t. j. 2.249 eur mesačne. + nárok na daňový bonus 1.680 eur ročne, t.j. 140 eur mesačne, spolu čistý priemerný mesačný príjem 2.389,20 eur (2.249 eur + 140 eur). Ak za tejto situácie odvolací súd pri posudzovaní schopností a možností otca, pri určenej výške výživného bral do úvahy všetky vyššie uvedené skutočnosti vo väzbe na tvrdenia otca v odvolaní „B. K. J. a na základe ním predložených dôkazov, faktúr vystavených touto obchodnou spoločnosťou, po odpočítaní daňových a odvodových povinností a nákladov, možno určiť priemerný čistý mesačný príjem otca približne na úrovni 1.100,- Eur“, tak sa s nimi nemohol stotožniť a nemohol ich považovať za také, ktoré by mali vplyv na vecnú správnosť záverov okresného súdu konštatovaných v ods. 14. a 15. napadnutého rozsudku. Otcom uvádzané tvrdenia v odvolaní o príjme „približne na úrovni 1.100,- Eur“ (odvolanie na č.l. 208 rub spisu) a ich odôvodnenie sú len vo všeobecnej rovine, bez bližšej konkretizácie, ktoré nie je možné verifikovať. Vzhľadom na k otcom uvádzaným rozdielnym skutočnostiam, a to v závislosti od štádia súdneho konania, v konaní pred okresným súdom v rovine výšky zárobku nad 5000 Eur, v odvolaní „do 5.000,- Eur“, v konaní sp.zn. 10P/9/2023 čistý mesačný príjem 5.500 eur (č.l. 23 spisu sp.zn. 10P/9/2023), v odvolaní 4.825 Eur za prvú polovicu roku 2023, v odvolaní „úspory vo výške 5000 Eur“ (č.l. 208 rub spisu), v konaní pred okresným súdom uviedol, že usporil 5.000 austrálskych dolárov, ktoré tvrdenia potom nie je možné podľa odvolacieho súdu vyhodnotiť ako presvedčivé. Otec v odvolaní uvádza čistý mesačný príjem približne na úrovni 1.100 eur v súvislosti s argumentáciou s podnikaním B. K., s.r.o. (č.l. 196 a nasl. spisu) avšak z odôvodnenia rozsudku okresného súdu z ods. 14. vyplýva, že okresný súd uviedol, aj že „Otec tvrdí príjem 182 eur (05/2024), 800 eur (06/2024), 260 eur (07/2024), 641 eur (08/2024), 1.541 eur (09/2024), 2.350 eur (10/24), 2.500 eur (11/2024); spolu 8274 eur za 7 mesiacov, t. j. 1.182 eur mesačne (po odpočítaní nákladov na materiál, bez zohľadnenia odvodov na daň, zdravotné a sociálne poistenie)“, ktoré závery neboli vo vyvolanom odvolacom konaní osobitne spochybnené. Vzhľadom na vyhodnotenie rozdielnosti, nekonzistentnosti tvrdení otca, a to v závislosti od štádia konania, sa tieto závery nevyhnutne museli premietnuť i do konštatovania odvolacieho súdu o nepresvedčivosti jeho argumentácie vo väzbe na obsah spisového materiálu, výsledkov dokazovania vykonaného okresným súdom, nebol vo vyvolanom konaní dôvod na to, aby sa odvolací súd odklonil od záverov okresného súdu. Len pre úplnosť odvolací súd uvádza, že spoločník a konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným môže od spoločnosti poberať príjmy za prácu spoločníka a konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným, príjmy na základe pracovnoprávneho vzťahu a podiely na zisku. Príjmy za prácu spoločníkov a konateľov spoločnosti s ručením obmedzeným sa podľa zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov považujú za príjmy zo závislej činnosti. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku z 25. januára 2018 sp. zn. 8Sžf/55/2015 judikoval, že: „Závislá činnosť je širší pojem ako závislá práca a je právne irelevantným to, či konateľ a spoločník je povinný pri výkone tejto činnosti (práce) pre spoločnosť dodržiavať príkazy inej osoby, keďže u konateľa alebo spoločníka spoločnosti ide vždy o príjem zo závislej činnosti, ak spoločnosť bude konateľovi alebo spoločníkovi spoločnosti s ručením obmedzeným poskytovať platby (príjem za činnosť), ktorú vykonal pre túto spoločnosť a ktorej cieľom je činnosť pre vykonávanie predmetu podnikania tejto spoločnosti. Príjmami zo závislej činnosti sú príjmy za prácu“ „spoločníkov a konateľov spoločností s ručením obmedzeným a komanditistov komanditných spoločností, a to aj keď nie sú povinní pri výkone práce pre družstvo alebo pre spoločnosť dodržiavať príkazy inej osoby.“ Rovnaký názor bol vyslovený už v skoršom rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. novembra 1998 sp. zn. 5Sž/105/98 uverejnenom v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod publikačným č. 107/99 s právnou vetou: „Na daňové účely sa za príjem zo závislej činnosti považuje aj príjem spoločníka spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorý mu je vyplácaný za prácu (služby) poskytovanú pre spoločnosť, a to bez ohľadu na to, či spoločník túto prácu vykonáva na základe pracovnej alebo inej zmluvy, prípadne aj bez takejto zmluvy.“

33. K svojim vyššie uvedeným záverom odvolací súd uvádza, že vychádzajúc z článku 6 základných princípov CMP, v spojitosti s § 35 a § 36 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav veci, pričom postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania a je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí (tzv. vyšetrovací princíp, ktorý je v mimosporovom procese úzko spätý s princípom oficiality a princípom materiálnej pravdy, ktoré súvisia s objemom a kvalitou zistených skutočností právne relevantných pre meritórne rozhodnutie). I keď zákon nerezignuje v mimosporových konaniach na procesnú aktivitu účastníkov konania, zodpovednosť za zistenie skutočného stavu veci je bremenom súdu, keďže vylučuje, resp. obmedzuje využitie procesnej zodpovednosti účastníkov konania za výsledok konania, teda ho možno identifikovať ako „potlačenie subjektívneho dôkazného bremena“. Ako vyplýva z uznesenia Ústavného súdu SR z 24. apríla 2003 sp. zn. IV. ÚS 78/03, všeobecný súd je povinný a oprávnený v nesporných konaniach vykonávať dôkazy nielen v rozsahu svojej zákonnej kompetencie, ale aj v rozsahu ústavnej zodpovednosti za zistenie skutkového stavu, ktoré dôkazy nemôžu závisieť od vôle účastníkov konania. I keď má súd povinnosť

zistiť skutočný stav vecí, toto nie je možné dosiahnuť bez súčinnosti účastníkov konania, a preto zákon aj v týchto veciach trvá na naplnení základných procesných povinností (povinnosť tvrdenia právne relevantných skutočností a dôkazná povinnosť). Zistený skutkový stav v intenciách § 35 CMP už naďalej nie je potrebné overovať vykonaním ďalších dôkazov. Toto by bolo aj v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania, ak by súd ďalej zisťoval to, čo bolo preukázané predloženými dôkazmi. Pokiaľ účastník v takomto type konania namieta, že skutočný stav bol iný, je povinný aspoň relevantne skutkový stav predloženými dôkazmi spochybníť, pričom toto nemôže ponechať na povinnosť súdu podľa § 35 CMP.

34. Obidvaja rodičia majú nadštandardné majetkové pomery, sú vlastníci viacerých nehnuteľností, odvolací súd v tejto rovine odkazuje na ods. 11. až 14. odôvodnenia napadnutého rozsudku (teda tam uvedené pozemky, byty, rodinné domy. Nadobúdanie majetku (kúpa nehnuteľností, investovanie finančných prostriedkov) nemá prednosť pred vyživovacou povinnosťou k maloletým deťom. Odvolací súd nemá dôvod odkloniť sa od záverov okresného súdu, ktorý uviedol, že pri ročnom príjme otca v Austrálii, nemal byť pre otca problém nakladať so svojím príjmom tak, aby aj po ukončení pracovných víz na prechodné obdobie, kým obnoví podnikateľskú činnosť v Slovenskej republike, mal dostatok prostriedkov na plnenie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom A. a A., tak k týmto nepochybne pristupujú i tie, ktoré boli v čase predchádzajúceho rozhodnutia Okresného súdu Ružomberok zo dňa 25.5.2023 č.k. 10P/9/2023-102, o ktorých nebolo otcom tvrdené, preukazované, že by došlo k momentu rozhodovania napadnutým rozsudkom k ich strate, prípadne zmenšeniu a ani nedošlo k spochybneniu záverov vyslovených v ods. 14. odôvodnenia v časti konštatovania okresného súdu „Zostávajúce finančné prostriedky (približne) 100.000 eur investoval, aby sa zhodnotili“, ktoré spolu s ods. 32 tohto rozhodnutia nepredstavovali dôvod na vyhovie návrhu otca na zníženie výživného na mal. A. a A..

35. V odvolaní otec uviedol, že „Pri odchode z Austrálie otec disponoval úsporami vo výške 5.000,- Eur, ktoré po návrate na Slovensko použil v súvislosti so zabezpečením bývania pre svoju rodinu a štartom podnikania.“. Uvedené tvrdenia v odvolacom konaní, že tieto peniaze a v ním uvedenej sume, použil otec v súvislosti so zabezpečením bývania a štartom na podnikanie, zostalo len v rovine tvrdení, bez náležitého preukázania, preto ani táto argumentácia otca nevytvárala priestor na odklon odvolacieho súdu od záverov okresného súdu uvedených v napadnutom rozsudku.

36. V odvolaní otec uviedol, že „...Tabuľka pozná 5 vekových kategórií detí a to predškolského veku, prvého a druhého stupňa základnej školy, strednej školy, vysokej školy, pričom počet vyživovacích povinností je jedno z dôležitých kritérií. Podľa uvedenej tabuľky, vzhľadom na 3 vyživovacie povinnosti otca k maloletým deťom, by mal otec uhrádzať na mal. A. výživné vo výške 15 % z jeho príjmu, t. j. 165,- Eur mesačne a na mal. A. výživné vo výške 13 % z jeho príjmu, t. j. 143,- Eur mesačne.“ Pokiaľ otec poukazoval na východiská uvedené v materiáli Ministerstva spravodlivosti „Rodičovské kompetencie - Metodika pre výpočet výživného rodičov k deťom – tzv. „tabuľkové výživné“, odvolací súd uvádza, že táto je súhrnom len odporučených východísk pre stanovenie výšky výživného za účelom zjednotenia praxe súdov v otázkach výživného rodičov k deťom (schválená ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky, uverejnená na webovom portáli Ministerstva spravodlivosti SR <https://www.justice.gov.sk/dokumenty/2024/01/Methodika-Vyzivne.pdf>; ďalej len „Metodika“). Metodika obsahuje pravidlá pre objektivizáciu výživného, ktoré však majú výlučne odporúčací charakter. Dodáva odvolací súd, že žiaden účinný zákon Slovenskej republiky neupravuje určenie vyživovacej povinnosti percentuálne výživného), rovnako neustanovuje ani spodnú hranicu sumy, ktorá by povinnému rodičovi mala z jeho mesačného príjmu zostať na uspokojovanie jeho potrieb. Povinnosťou súdu je pravdaže zvolený spôsob zdôvodniť. Zvýrazňuje sa, že určenie výšky výživného na dieťa je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, nezameniteľných s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Zákon, ani Metodika neupravujú spôsob prepočítania zmeny pomerov na jednotlivý prípad, preto je na úvahe súdu, akým spôsobom zmenu pomerov vyjadrí číselne. Povinnosťou súdu je pravdaže zvolený spôsob zdôvodniť. S poukazom na ods. 14. odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa odvolací súd po vykonaní odvolacieho prieskumu stotožnil, vylučoval rozhodnosť tvrdenia otca v odvolaní o jeho príjme 1100 Eur na kvalifikovanú zmenu výšky výživného v podobe zníženia, keďže okresným súdom ustálený príjem v konečnom dôsledku postačoval, i po návrate otca z Austrálie na ponechanie výživného vo výške určenej rozsudkom Okresného súdu Ružomberok zo dňa 25.5.2023 č. k. 10P/9/2023-102.

37. Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že obligatorným zákonným hľadiskom je osobný výkon starostlivosti o dieťa. V zmysle § 62 ods. 4 veta prvá Zákona o rodine sa aj v zmysle súdnej praxe osobný výkon starostlivosti o dieťa chápe ako určitá hodnota, ktorá sa pri určovaní výživného nemôže nebrať do úvahy. Pokiaľ sa aj v zákonom znení používa termín „prihliada sa“, osobnú starostlivosť nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečeniu výživy. Miera, v akej treba prihliadať na osobnú starostlivosť

o dieťa v rámci plnenia vyživovacej povinnosti, sa mení podľa veku dieťaťa, resp. jeho zdravotného stavu. Ak aj z tejto zákonnej úpravy vychádzal okresný súd a výlučnú intenzívnu osobnú starostlivosť matky o maloleté dieťa zohľadnil a premietol, resp. vyjadril kompenzáciu v určitej hodnote pri posudzovaní výšky výživného otcovi maloletých detí, tak tento postup okresného súdu nepredstavoval nesprávne právne posúdenie veci. Predsa s prihliadnutím k tomu, že maloleté deti sú v osobnej starostlivosti matky, s ktorou žijú v spoločnej domácnosti, tak táto musí byť aj príslušným spôsobom finančne kompenzovaná, a preto nie je možné sa výlučne zamerať na matematický súčet výdavkov maloletých detí.

38. Posúdením otcom produkovaných odvolacích námietok vo svetle skutočností z obsahu spisového materiálu plynúcich, tieto odvolací súd teda nevyhodnotil ako opodstatnené k odlišnému rozhodnutiu ako okresný súd.

39. Odvolací súd predovšetkým pripomína, že Zákon o rodine (ust. § 62 ods. 2 a ust. § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného skúma, či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, alebo majetkového prospechu, prípadne, či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká.

40. Z judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov vyplýva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do detailov, nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté deti A. a A., odvolací súd, nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

41. Krajský súd napokon považuje za potrebné primerane poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012, podľa záverov ktorého odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.

42. Vychádzajúc z prezentovaných úvah sa odvolací súd stotožnil s určujúcim záverom súdu prvej inštancie, ktorý uviedol vo výrokovvej časti svojho rozhodnutia. Vzhľadom na skutkové okolnosti okresný súd podľa zistení odvolacieho súdu v dostatočnom rámci zohľadnil i skutočnosti, špecifiká v prejednávanej veci, preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP, v podrobnostiach odkazuje na dostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Súdom prvej inštancie zvolenej argumentácii podľa názoru odvolacieho súdu nemožno nič z hľadiska jej racionálnosti, dostatočnosti, či vo svetle naplnenia zmyslu a účelu ochrany záujmov detí ako osobitne zákonom chránených subjektov, vytknúť.

43. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

44. Odvolací súd zároveň potvrdil i závislý výrok o trovách konania, pričom východiskom je, že v mimosporových konaniach upravených CMP platí vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení § 52 CMP, § 55 CMP zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, čo znamená, že každý z účastníkov si teda sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. CMP obsahuje z tejto zásady aj výnimku v zmysle § 55 umožňujúceho náhradu trov konania priznať, ak je to spravodlivé s ohľadom na okolnosti prípadu, pričom zákon nekonkretizuje, komu môže súd podľa tohto ustanovenia náhradu trov konania priznať. Zákonodarca konštatoval, že materiálny korektív spravodlivého požadovania náhrady trov konania môže súd použiť vo všetkých typoch mimosporových konaní. Zároveň je však potrebné zdôrazniť, že pre aplikáciu § 55 CMP nie je nevyhnutným predpokladom úspech v konaní. S poukazom na tieto uvedené teoretické východiská súd prvej inštancie rozhodol správne o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 52 CMP, tak že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keďže nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP, ktoré závery v konkrétnostiach odvolateľ ani nespochybnil a existenciu takýchto okolností ani vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania neuvádzal.

45. Keďže odvolací súd nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP ani pokiaľ ide o trov odvolacieho konania, o týchto rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

46. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.